

MÜLLER DEZSŐ

Ötven haiku

lángol

*hűvös alkonyatkor
Isten tenyerében
lángol az égbolt*

gyöngyök

*bokrok között
fényes smaragd gyöngyök
a szentjánosbogarak*

napraforgók

*eget bámuló periszkóp
a napraforgók
sárga tányérja*

kotló

*a gomolygó ködben
lomha kotló
az éj*

ömlik

*keshedt testemről
puttonyszámra
ömlik a fény*

MÜLLER DEZSŐ költő, lelképásztor (1953, Zilah). A kolozsvári Protestáns Teológiai Főiskolán végzett 1979-ben. Verseit több-kevesebb rendszerességgel 1989 óta közlik romániai és magyarországi lapok. Nyolc önálló kötete jelent meg.

kormosüveg

*a lét kormosüvegén át
a kibuggyanó fényt
se látom*

fabatka

*az ablakomon beragyogó
holdfény mellett
fabatkát sem érek*

csillag

*szemem bádogtavában
megdermedt csillag
a fény*

kandeláber

*igazi barátokat
kandeláberem
fényében se látok*

ingovány

*sehogyan se tudok
kikecmeregni a
szuroksötétség ingoványából*

medve

*cammogó medve
lettem az öregség
labirintusában*

bugyog

*rút sebeim
öblös bugyrából
sötétség bugyog*

szikla

*a magány szikláján
remeterákként
összekucorodom*

remeterák

*az élet tatárpusztájában
meggémberedett
remete lettem*

rajtam

*mint szénfekete égen
a Hold úgy csüng
rajtam az élet*

áramlik

*mint beszűkült folyó-
mederben a víz
áramlik át rajtam az élet*

vízmosás

*az élet kálváriájától
beomlott vízmosás
lett az arcom*

nemcsak

*az élet sivárságától
még a testem is
könnybe lábad*

jelentéktelen

*mint tűzből kikapott üszök
olyan jelentéktelen
az életem*

vénség

*életem útvesztőjében
csuparác vénséget
látok magam előtt*

kukac

*életem vakvágányán
dióhéjba zárt
kukac lettem*

kefelevonat

*életem kefelevonatát
összepakázza
a halál*

cudar

*mint tél a nyártól
elhidegültem
a cudar világtól*

didergés

*hóember lettem
a testemben rekedt
didergéstől*

csókok

*kicserepedett ajkamról
az ízek mellett
a csókok is lekoptak*

idő

*az idő kicsorbította
fogaimnak hófehér
gyöngyházélét*

illatok

*virradatkor
vad illatok orgiája
tombol bennem*

kong

*mint lidérces barlangban
a csönd kong
bennem az üresség*

fogni

*az árvaság tengelyében
lasszóval se fogni
örömöt belém*

tekerem

*mint hernyó selyemként
tekerem magamra
a búskomorságot*

gödör

*a sebláztól vörös
cserepekkal kirakott
gödör a szám*

csattan

*alkonyatkor villámok
piros retesze
csattan bennem*

levedlem

*mint csörgőkígyó
a bőrét levedlem
a világosságot*

álom

*az ég fogaskereke alatt
álmaimat is
elkótyavetyéltem*

ellenméreg

*bárcsak a vénámba
lövellhetném a bús
komorság ellenmérgét*

villog

*rút harapások
vörös félholdja
villog az arcomon*

löttyög

*mint gebén a bőr
löttyög rajtam
a boldogság frakkja*

kupola

*zabot hegyezek
az ég azúrkék
kupolája alatt*

omlok

*mint az eget
súroló hegycsúcsok
omlok a mélybe*

balta

*a fejem fölött
villog Raszkolnyikov
baltája*

harakiri

*nagy nevetség
harakirit soha
nem követtem el*

hernyók

*amíg élek
nem találok testem
hernyók vályújában*

boronálja

*minden utálatomat
simára boronálja
a sír*

válok

*kéményfüstté válok
a mostoha
emlékezéstől*

paradicsom

*legnagyobb
telitalálatom a paradicsom
volna*

halál

*a legnagyobb
liliomtiprást
a halál követi el*

volna

*nappal éjszaka nélkül
volna az élet
halál nélkül*

sose I.

*a halálban
a legrosszabb
hogy sose véti el*

sose II.

*a halálban a legrosszabb
hogy sosem ad sanszot
elbúcsúzni*

hiány

*a halálnál is
borzalmasabb
az emlékezés hiánya*